

Вие познавате вашитѣ любими детски поети. Трѣбва да познавате и ония, които обличатъ стихотворенията въ такива хубави музикални одежди — трѣбва да познавате и авторитѣ на детскитѣ пѣсни, които се наричатъ композитори. Интересувайте се да узнаете, кой е авторътъ на известна пѣсенъ и помолете учителя си да ви съобщи нѣщо за него.

И така, пѣйте драги деца! Защото народната мъдростъ казва: „Който пѣе, зло не мисли!“ И, наистина, човѣкъ който пѣе, ако не е много по-добъръ отъ другитѣ, то поне е по-малко лошъ отъ тѣхъ. Единъ уменъ човѣкъ пѣкъ казва: „Пѣенето е утеха на нещастнитѣ, веселие на богатитѣ и богатство на беднитѣ, затова всички трѣбва да се учатъ да пѣятъ“.

ДИМО БОЙЧЕВЪ

Св. Климентъ Охридски

Климентъ ималъ две училища въ Охридската околия. Въ едното се учили деца, а въ другото — млади и възрастни люде, които се подготвяли за свещенослужители въ разнитѣ селища на царството. Единъ неизвестенъ Климентовъ ученикъ, отъ чието съчинение архиепископъ Теофилактъ Охридски, животописецътъ на Климента, почерпилъ сведенията си за него, пише: „Никога не го видѣхме празенъ, защото днене и ноще или обучаваше деца и то по различни начини, като на едни показваше образа на буквитѣ, на други пѣкъ разясняваше смисъла на писанието, а на трети управляваше рѣцетѣ да пишатъ, или пѣкъ се отдаваше на молитва, занимаваше се съ четене или пишеше книги. Понѣкога вършеше и дветѣ нѣща едновременно: пишеше и разясняваше на децата нѣщо изъ наукитѣ... Той имаше по всѣка областъ нѣкои малцина избраници измежду другитѣ свои ученици, защото тѣзи наброяваха до 3,500 и съ тѣхъ повечето прекарваше и имъ разкриваше дълбинитѣ на писанието. Насъ пѣкъ, смиренитѣ и недостойнитѣ, той бѣ приближилъ къмъ себе си повече отъ другитѣ, поради своето благоволение и винаги прекарвахме съ него и го следвахме въ всички нѣща, които вършеше, говорѣше и поучаваше за еднитѣ и другитѣ... Измежду насъ той поставяше четци, поддякони, дякони и свещеници. Въ всѣка областъ постави по 300 ученика, които не получаваха заплата и не плащаха данъци на княза, но бѣха воини на Бога и отредени да даватъ или, по-добре, да връщатъ данъ Нему...“

Съ тази си дейность Климентъ полага основата на училище не само за малкитѣ (на училище за основна грамотность), а и на такова за висша наука. Той основава първия български